

ΜΙΑ ΣΥΜΒΟΥΛΗ

"Αν θέλετε νὰ κόψετε βαντούζαις,
δὲν θέλετε ν' ακούστε καραμούζαις,
δὲν θέλετε παράδεις νὰ πιτάτε,
εἰς τὸν Συγγροῦ τὸ Θέατρο νὰ πάτε.

ΑΤΤΙΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Αὔριον τέλος πάντων ήσυχαίζομεν καὶ ἡμεῖς καὶ ὁ Βασιλεὺς καὶ οἱ ξένοι, οἱ ὅποιοι βεβαίως ἀπὸ τὴν σκόνην δὲν θὰ βλέπουν τὴν φύγουν καὶ ἀπὸ τὴν ἀκαθαρσίαν, θὰ ἐπεισθησκούν ἀφούντως περὶ τῶν προσόδων, τὰς ὅποιας ἔκαμψαμεν. Πιστεύομεν, ὅτι καὶ πολὺ διήρκεσαν αἱ πανηγύρεις ἐπὶ πενθήμερον· ἥδη δὲ τραπώμεν πάντες ἐπὶ τὰ ἔργα ἡμῶν, ὡφοῦ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐντραπώμεν διάφοροι. Εἶναι καιρὸς πλέον ὁ κῆρυξ ν' ἀναφωνήσῃ τὸ : «οὐκέτι ἀνθεστήσια».

"Ἐργα τῆς Δημαρχίας καὶ τῆς Κυβερνήσεως τώρα εἶναι νὰ διατάξωσι τὸ status quo ante, νὰ κατεδαφίσωσι δηλαδὴ καὶ ὄβελίσκους — αὐτοὺς μάλιστα πολὺ ταχέως — καὶ ἀψίδας, καὶ ἱερίξ. Εἶναι ἀληθές, ὅτι πολλὰ τούτων δὲν ἀποπεριττώθησαν εἰσέτι καὶ ὅτι καὶ κατὰ τὴν πεντηκονταετηρίδα εἶναι δυνατὸν νὰ μὴ ἀποπεριττώθωσιν, ἀλλὰ δὲν πιστεύομεν κύτῳ νὰ εἶναι λόγος, ὅπως τὰ ὑψούμενα ταῦτα μνημεῖα τῆς καλαισθησίας τῶν νεωτέρων Ἑλλήνων μείνωσιν ἀχόμη ἐπὶ πολὺ.

Πολλαὶ συνάδελφοι ἔχαρακτήρισαν ώς δείγματα εἰλικρινοῦς ἀγάπης τὰ δῶρα τοῦ Σουλτάνου, καθ' ὃ δύμας ἡμᾶς ἀπληγοφόρησεν ὁ ἔκτακτος ἀπεσταλμένος ΔΤΖενδέτ πασᾶς. ὅλας αὐτὰς τὰς ἑορτὰς τὰς ἀποδοκιμάζει ὁ Σουλτάνος καὶ ἔστειλε δῶρα διὰ τῶν δροίων μᾶς λέγει, ὅτι κάμνουμεν πράγματα ἀλογα.

"Οπωσδήποτε ἡμεῖς ἔπρεπε νὰ περιποιηθῶμεν τοὺς ἔχτάκτους τούτους ἀπεσταλμένους καὶ ιδίως τὸν Μουσαφίρ Βένην, οὗτινος ἐπὶ τέλους καὶ αὐτὸ τὸ ὄνομα ἀπαιτεῖ ἔξαιρετικὴν τινὰ περιποίησιν.

Αἱ ἑορταὶ ἔπεσκιασκαν καὶ τὸν Βασιλικὸν λόγον καὶ συνετέλεσκαν, διστε νὰ μὴ γίνη λόγος περὶ αὐτοῦ οὕτε εἰς τὴν «Πρωίαν». Κατὰ τὴν κρίσιν τῶν περιεσποτέρων ἦτο περιεκτικὸς καὶ γλαυχυρός. Διελάμβανε περὶ δλων, ἀλλὰ δὲν ἔλεγετί ποτε καὶ περὶ τῆς ἐνάρξεως τοῦ Θεάτρου, τὸ δροῖον ἥνοιγε τὴν ἐσπέραν τῆς αὐτῆς ἡμέρας. "Αν ἡτο ὁ Συγγρός εἰς τὴν Βουλὴν θ' ἀνεφώνει :

— Καὶ γιὰ τὸ θέατρο, νὰ σᾶς χαρᾶ, ἐν λέτενε τίποτεν;

Καὶ ἀφοῦ ὁ λόγος ἐδὼ περὶ Θεάτρου δὲν εἶναι ἀσκοπον νὰ θαυμάσωμεν ἀπαξὲ ἔτι τὴν γενναιοδωρίαν τοῦ Συγγροῦ, ὅστις ἡνάγκασε τὸν Λασσάλ προχθὲς νὰ δώσῃ λάρα... ἐπὶ ἀμοιβῇ δυναμένη νὰ συγγριθῇ μόνον πρὸς λύτρων ληστρικῆς συμμορίας.

Καὶ ἡ ὑπόθεσις τῆς διαθήκης τοῦ Σαρόγλου ἐλησμανῆθη ἐνεκκ τῶν ἑօρτῶν. Οὐχ' ἡττον κρούσματά τινα ἀναφίνονται καὶ ἐξακολουθοῦσιν ἀκόμη νὰ ὑβρίζωσι τὸν Μητροπολίτην Ρουτσουκίου διὰ τὶ νὰ ἀνακατεύεται εἰς διαθήκας. Αὐτὸ εἶναι φυσικώτατόν, ἀφοῦ μάλιστα καὶ ὑπὸ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ σχήματός του τῷ ἐπιβάλλεται τοῦτο.

Εἰς ἡμᾶς φαίνεται παρόδεινον μόνον πῶς τοῦ ἐπιτρέπεται νὰ προσθάλῃ τὰς διαθήκας, ἢ κάλλιον, νὰ προσθάλῃ ὡς πλαστὴν τὴν Νέαν Διαθήκην καὶ ν' ἀναγνωρίζῃ μόνον τὴν Παλαιάν.

Εἰς τὸ σχέδιον τῆς τελετῆς ἐν τῇ Μητροπόλει συμπεριελήφθη καὶ ὁ Λασσάλ. Δὲν ἀμφιβάλλομεν, ὅτι θὰ ἐποποθετήθη παραπλεύρως τῶν νεωτέρων μεγάλων εὐεργετῶν.

ΟΙ ΟΒΕΛΙΣΚΟΙ

(Ἐγράψη διὰ τὸν Σωλομόν)

Εἰς τὴν μαύρη τοῦ Συντάγματος ράχη περπατῶντες οἱ διαβάταις μονάχοι τὰ κεφάλαια τους κτυποῦν σὲ κοιφάρα στηλωμέτρα στὴ μέση ἐκεῖ, στολισμέτρα καὶ μὲ λίγα χορτάρα Ποῦχαρ μείνει στὴν δρημή γῆ.

Σωλομόν.

Ε Δ Ω Κ' Ε Κ Ε Ι

ΗΡΑΚΛΕΙΣ

Εἰς τὴν ὁδὸν Σταδίου ἀνήσφερος γυρίζεις

Μὰ Ξαφνα μπροστά σου θὰ δῆς στοῦ Μενιδιάτη

Διὸ Ηρακλεῖς μὲ ρόπαλα καὶ γουρλομένο μάτι

"Οπου σὲ πάσι ριπιτὶ χρα τοὺς ἀντικρύζεις.

ΦΑΝΟΙ

Φανοὶ ἐδῶ φανοὶ ἐκεῖ φανοὶ καὶ παρὰ πέρα

'Η νύχτα μὲ τὸ τόσον φῶς φαίνεται σὰν ἡμέρα.

Λάμπουν ἐντικοὶ φανοὶ στὸ δῶμα καθενὸς

Καὶ μοναγὰ τοῦ Χαρακλῆ δὲν λάρπει δ φανός.

